

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

ΦΙΛΟΠΑΛΑΤΩΝΟΣ ΑΝΤΙΑΓΟΙΚΟΣ

Σωκράτης. Ἀντίμαχος.

ΑΝ. Οὐ μέντοι γε, μὰ Δία, δίκαια ἐμοὶ δοκεῖ αὕτη ἢ πρᾶξις, εἰ καὶ ὠμολογῇται μεγάλα εἶναι τὰ συμφέροντα ὅσα λέγεις γενέσθαι ἀπ' αὐτῆς.

ΣΩ. Ἔτι δ' ἀκούε μου τούτων καὶ μείζονα. Ἄλλα πρῶτον μὲν εἰπέ μοι εἰ ἄρα οὕτω διακείσται ὥστε οἷός τε εἶναι πεισθῆναι.

ΑΝ. Σμικρόν τι ἀπρῶ ὃ τι ἀποκρίνωμαι. Τοιγάρτοι ἐν τῷ παραντίκα πεποιθήσθω ἐμέ διακείσθαι κατὰ τὸ προσήκον, καὶ λέγε τὰ μετὰ ταῦτα εἰ σοὶ βουλομένη ἐστίν.

ΣΩ. Τούναντιον εὐλαβώμεθα ὅπως μὴ πολλὰ μάτην λέγοντες συχνὸν χρόνον διατρίψωμεν. Ἐξέτασον οὖν σαυτὸν ὅπως πρὸς ταῦτα ἔχεις· ἡ βούλει σ' ἔρωτῶ, ἵνα εὐκρινέστερον ἐγὼ τε καὶ σὺ ἴδωμεν ὃ βουλόμεθα;

ΑΝ. Ἐρώτα δὴ καὶ ἀποκρινούμαι.

ΣΩ. Σκεψώμεθα δὴ τῇδε πη. Ἄρα δοκεῖ σοι αὕτη ἢ πρᾶξις ἅμα ἀδίκος τε καὶ οἷα καλῶς ἀποβῆναι;

ΑΝ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Λέγεις οὖν ὅτι τὰ συμφέροντα ὧν ἐφίεμεθα καί περ μεγάλα ὄντα ὅμως σμικρότερα ἐστὶν ἢ ὥστε ἡμᾶς πείσαι ταύτην τὴν πρᾶξιν ἀδικον οὖσαν πράττειν;

ΑΝ. Παντάσῃ μὲν οὖν σμικρότερα.

ΣΩ. Τί δ' ἂν πολλάκις τοσαῦτα ποιῶμεν ταῦτα τὰ συμφέροντα;

ΑΝ. Μειζόνων οὖν ὄντων τῶν συμφερόντων, βούλει πάλιν ἀνασκοπῶ τί δεῖ ἄνδρα δίκαιον ποιεῖν;

ΣΩ. Ναί.

ΑΝ. Πρῶτον μὲν διέξελεθέ μοι τὰ μείζονα συμφέροντα ἃ ἐννοεῖς.

ΣΩ. Δῆλον οὖν ὅτι ἕτερόν σοι δοκεῖ τὸ μεγάλων ἕνεκά τι πράττειν τοῦ πρὸς σμικρὰ βλέποντα ποιεῖν.

ΑΝ. Ἀλλὰ μὰ Δί' οὐδὲν διαφέρει τῷ κακῷ εἶναι τὰ μεγάλων χάριν κερδῶν καὶ σμικρῶν ἀμαρτηθέντα.

ΣΩ. Ἐκείνως, πρὸς τί σκοπούμενος μ' ἐκέλευες διελθεῖν σοι τὰ μείζονα συμφέροντα; τί ἄλλο ᾧ ἢ τὸ ἀνδρὶ δικαίῳ ἀπειρημένον εἰ φαῦλον τὸ κέρδος εἴη ἴσως ἂν ἐξεῖναι μεγάλων ὄντων καὶ αἰρετῶν τῶν ἀποβαινόντων; ἢ οὐχ οὕτως;

ΑΝ. Οὐδαμῶς, οὔποτε γὰρ δίκαιος, ὅσον γε δίκαιός ἐστιν, ἀδικεῖ, ἐπειδὴ δίκαιον λέγεται πρᾶγμα τι ὅταν ᾗ τοιοῦτο ὅσον ἂν ὁ δίκαιος πράξειεν. Οὐ γὰρ ἂν γελοιότερον λέξαιμεν ὅτι ὁ δίκαιος ἐνίοτε δικαίως ἀδικεῖ ἢ ὅτι ἡ ἀδικία ἐνίοτε δικαιουσύνῃ ἐστίν, δύο ἐναντιώτατα ἐν ποιοῦντες.

ΣΩ. Τί δ' ἂν τὰ ἀποβαινόντα συνάπαντα ᾗ ἀγαθὰ;

ΑΝ. Οὕτως ἔχοντος, οὐδὲν ἀδικον πέπρακται, ἅτε ἀγαθὸν ὃν ἀφ' οὗ καὶ πάντα τὰ γιγνόμενά ἐστιν ἀγαθὰ· οὕτω γε εἰ τοῖς συνάπασιν ἀποβαίνουσιν ἃ λέγεις περιλαμβάνεις τὰ τε φαινόμενα καὶ τὰ ἀποκρυπτόμενα, ἐπιλανθάνει τὰ ἀπίωτα.

ΣΩ. Καλῶς μανθάνεις ὃ ἐβουλόμην λέγειν· τὸ γὰρ τοῦ Εὐριπίδου λέγω

Οὐ ταῦτ' οἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων
πρόσθετον ὄντων ἐγγύθεν θ' ὀρωμένον.

ΑΝ. Ἔστι τοίνυν τόδε τὸ κεφάλαιον τῶν εἰρημένων· ἀνάγκη πάντα τὰ γιγνόμενα δι' αἰτίαν τινὰ γίνεσθαι· καὶ τῆς μὲν αἰτίας ἀγαθῆς οὐσῆς τὰ γιγνόμενα ἀγαθὰ ἐστίν, τῶν δὲ γιγνομένων ὄντων ἀγαθῶν, τὴν αἰτίαν χρὴ ἀγαθὴν εἶναι.

ΣΩ. Τί δ' ἔτι;

ΑΝ. Ἀλλὰ πεπέρανται ὃ ἐβουλόμην λέγειν. Καὶ σὺ πρόβιθι εἰς τοῦμπροσθεν.

ΣΩ. Εἰ ἄρα μανθάνω ἃ σὺ λέγεις, κατὰ τὸν σὸν λόγον οὐκ ἐστὶ πρᾶξις ἢ αὐτὸ χωρὶς τῶν ἀποβαινόντων ἀδίκος ἐστίν. Οὐχ οὕτως ἔλεγες;

ΑΝ. Οὐδαμῶς· πᾶσα γὰρ ἀνάγκη εἶναι πού τοι μὲν ἀπλῶς δίκαιον, τὸ δὲ ἀπλῶς ἀδικον.

ΣΩ. Ἐναντία λέγεις, ὥς μοι δοκεῖ, αὐτὸς σαυτῷ· ἄλλ' οὐδὲν μοι διαφέρει, ἡδέως γὰρ ὃ νῦν λέγεις ἀποδέχομαι σου. καὶ μοι εἰπέ· ἄρα σοὶ δοκεῖ πράξεις τινὰς τοιαύτας πεφυκέναι ὥστε αὐτὰς ἑαυτῶν ἕνεκα εἶναι ἀδίκους;

ΑΝ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ἐν τοιαύταις βούλει θῶμεν τὸ ἀπατᾶν;

ΑΝ. Ἦκιστα· ἐστὶ γὰρ ὅτε δικαίως ἂν τις ἀπατήσῃεν.

ΣΩ. Πῶς λέγεις, ὦ θαυμάσιε;

ΑΝ. Θὲς ὡς ὁ ἀπατῶν οὐδένα μὲν βλάπτει, πάντας δ' εὖ ποιεῖ καὶ ἑαυτῷ λυσitteλεῖ· οὕτως ἔχοντος, τίνα οἶε ἀπαρνήσθαι μὴ οὐ τὰ δίκαια αὐτὸν πράξαι;

ΣΩ. Εἰπὲν· εἴ γε, ὦ φίλε, ἔσονται σου τῷ λόγῳ, λέγεις ὅτι ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ἀπάτης ἀποβαινόντων, ἄλλως δ' οὐδαμῶς, δυνάμεθα ἂν κρίναι τὸν ἀπατῶντα δίκαιον ἢ ἀδικον εἶναι.

ΑΝ. Κομιδῇ μὲν οὖν.

ΣΩ. Φῆς οὖν τὸν ἀπατῶντα ἐφίεμενον μὲν τῶν χρηστῶν δίκαιον εἶναι, τῶν δὲ πονηρῶν ἀδικον.

ΑΝ. Οὕτως φημί.

ΣΩ. Τί δ' ἂν τῶν ἀποβησομένων προνοῇ τὰ μὲν χρηστὰ ἔσεσθαι, τὰ δὲ πονηρά;

ΑΝ. Οὕτως ἔχοντος, δεῖ τὸν μέλλοντα ἀπατᾶν ἀντιθεῖναι τὰ χρηστὰ τὰ ἀπὸ τῆς ἀπάτης γενησόμενα τοῖς πονηροῖς.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ πεφύκασιν ἅπαντες ἀμαρτάνειν ὑπολαμβάνοντες ἀγαθὰ ἔσεσθαι τὰ μέλλοντα ἐκβαίνειν;

ΑΝ. Πεφύκασιν, ἄλλως τε καὶ εἴ τι νῦν ἰδίᾳ τι διαφέρει.

ΣΩ. Τὰ οὖν τοιαῦτα ὁμολογῶμεν καλῶς εἰρησθαι, οἷα καὶ Θεόγνις λέγει

οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρέσει εἰδὼς
ὅς τέλους εἶτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν,

καὶ

πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτῇ
γινῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι.

ΑΝ. Καλῶς.

ΣΩ. Βούλει μέντοι τῷ λόγῳ ἀφαίρῶμεν ἀνθρώπους τὸ ἀνθρωπίνως ἀμαρτάνειν ἵνα κατ' εὐθωρίαν πορευόμενοι ὡς τάχιστα εἰς τέλος τῶν λόγων ἀφικώμεθα;

ΑΝ. Ἄρ' οὐ φυλακτέον ὅπως μὴ ἐξετάσομεν τί δεῖ ποιεῖν τοὺς θεοὺς μᾶλλον ἢ τοὺς ἀνθρώπους;

ΣΩ. Ἄλλ' ἴσως οὐκ ἐτὸς λόγους συμβάλλονται οἱ μέλλοντες ἀφικέσθαι ἐπ' ἀρχὴν καὶ τύπον τοῦ ζητουμένου.

ΑΝ. Ἀγ' ὅπη σοι φαίνεται· αἱ ἵνα πως ἀποσι ελεσθῇ.

Μ. Γουλιεμοπούλου.

(To be concluded.)